Написав нічий=божий
Середа, 27 липня 2011, 00:34

Це майже як топтатися на місці,

Просити і молитися за себе.

Хто ж піде ще раз руки мити чисті,

Хоча, можливо, що і в цьому є потреба?

Пора міняти щось, воістину пора,

Коли найкращий друг живе на згубу,

Коли спіткнувся брат твій чи сестра,

А нам анафема змерещилась в простуді.

Христос простив нас, та не кращих, ніж вони,

Простив - і не один єдиний раз,

Він не згадав нам жодної провини,

Не відвернувся у падіння час.

Важкий гріх всього світу взяв на себе,

І дав Бог сили на Голгофи місці,

А ми готові возлюбить хіба що небо

В своїй калюжі, нехай навіть чистій,

Піду молитися і да почутий буду,

Всю душу у молитві покладу,

За сироту і за каліку не забуду,

За благовісника також не промовчу.

Піду молитися, щоб затекли коліна,

Щоб двері благодатні не закрились,

Щоб всякий, хто ще землю не покинув,

В розкаянні прийти не розгубились.